

[Unge Fischer Møller.]

striktsvise klinikdannelser, samt af en samordnet planlægning af, hvorledes tandlægevæsenets relation til andre sociale og sundhedsmæssige foranstaltninger tilrettelægges.

Endelig ønsker man en analyse af behovet for mellemuddannelser på tandlægeområdet. Hr. Valbak nævnte i sin fremsættelsestale, at forslagsstillerne var opmærksomme på, at indenrigsministeriet i en skrivelse af 28. februar i år til folketingets socialudvalg havde meddelt, at det var blevet besluttet at nedsætte et udvalg til revision af den gældende tandlægelov. Hr. Valbak erkendte samtidig, at en del af det af forslagsstillerne ønskede analysearbejde nok passende kunne henlægges til dette udvalg. Heri er jeg helt enig. Jeg føler mig overbevist om, at det foreslåede analysearbejde vil være i gode hænder i dette udvalg. Skulle der vise sig behov for det, vil kommissoriet eventuelt langs ad vejen kunne udvides.

I forbindelse hermed vil jeg bemærke, at folketingets socialudvalg har fået henvendelse fra Dansk Tandtekniker Forbund vedrørende spørgsmålet om anerkendelse af uddannelsen. Dette spørgsmål vil ligeledes kunne henlægges til udvalget.

Når spørgsmålet om tandlægeproblemerne, herunder tandlægevæsenets organisation, med den givne anledning er lagt frem for folketinget, ser jeg det som en kærkommen anledning til at opfordre bl. a. det indenrigsministerielle udvalg til at bore lidt dybere i denne problematik end foreslået af hr. Valbak m. fl.

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i forslagsstillerens egne oplysninger om den årlige tandplejeudgift på ca. 1 milliard kr., der, så vidt jeg kan forstå, ikke er anfægtet af indenrigsministeren. Vi lever i en tid, hvor der heldigvis er ved at komme mere skub i debatten om visse højtlonnede samfundsgruppers økonomiske himmelflugt i de senere år på bekostning af lavtlønsområdet. Det er vist en gammelkendt sandhed, at tandlægeerhvervet er et af de i forvejen indbrin-

gende liberale erhverv. Jeg vil vove den påstand, at en meget stor del af tandlægenes indtægt hidrører fra personer, der tilhører lavtlønsområdet, dels i form af betaling for ikke-refusionsberettiget tandplejearbejde, dels indirekte i form af skatter til dækning af tilskudsberettiget tandplejearbejde. Bl. a. på denne baggrund er der for mig at se god grund til at spørge, om tiden nu ikke er inde til at inkorporere tandlægevæsenet som et ordinært led i det samlede offentlige sundhedsvæsen. Jeg vil derfor opfordre indenrigsministeren til at bede det førnævnte udvalg se nærmere på dette problem.

Ulla Worm: Dette forslag til folketingsbeslutning indeholder ønsket om en dybtgående analyse af hele vort tandlægevæsenes service, organisation og uddannelse. Jeg kan da være enig med forslagsstillerne i, at der trænges til en undersøgelse på dette område og en vurdering af hele spørgsmålet samfundsøkonomisk, sundhedsmæssigt og socialt, som det også bliver nævnt i bemærkningerne til forslaget.

Det er jo en beklagelig kendsgerning, at tandplejen ikke nyder den allerstørste interesse hos mange mennesker, og der bliver i bemærkningerne peget på, at dette bl. a. er af økonomiske grunde, da sygesikringen ikke dækker de forskellige tandbehandlinger på tilstrækkelig måde. En anden årsag må vel være den manglende forståelse af vigtigheden i den forebyggende tandpleje, deri også forståelsen af rigtige kostvaner.

Her må jeg så pege på loven om tandpleje, der blev vedtaget i dette høje ting den 19. maj 1971, og som træder i kraft pr. 1. august 1972, hvorefter alle landets kommuner har pligt til at indføre skoletandpleje. Denne lov skulle også indebære det profylaktiske, at børn og unge vil få så gode vaner i retning af at passe deres tænder, at de fortsætter med det efter skolegangen, så det på den måde også kommer kommende generationer til gode.

Jeg har stor sympati for en revision af sygesikringen vedrørende dette problem, for